

sentlige" i for høj Grad indskrænker Ejeren's Interesser, Ordet „berettiget“ vilde i og for sig have været tilstrækkelig. Hele dette Spørgsmaal om, hvor langt Ejernes eller Brugernes berettigede Interesser gaar, er efter min Mening af saa afgørende Betydning, at det er Domstolene, der bør have Adgang til at afgøre Grænsen i disse Tilfælde. Det er overordentlig betænkeligt, naar man i det ene Tilfælde efter det andet flytter den Myndighed, som Domstolene skal have, over til andre Institutioner. Jeg tror derfor, det vil være nødvendigt i saa høj Grad som muligt at fastholde, at Grænsen for, hvad der er Ejeren's og Brugeren's berettigede Interesse, skal afgøres ved Domstolene, da disse er de berettigede Ejerinteressers eneste Varetagere.

Jeg vil i denne Forbindelse sige, at naar der senere i § 3 tales om Overfredningsnævnet, der har den definitive Afgørelse i alle Fredningssager, og det bestemmes, at dette ligesom hidtil skal bestaa af 4 politisk valgte Medlemmer, 1 Formand og 2 Højesteretsdommere, finder jeg, at det juridiske Element er noget for svagt, fordi det rent retslige efter min Mening vilde komme i højere Grad til sin Ret, hvis Højesteretsdommerne ikke var i saa afgjort Grad i født Mindretal indenfor Overfredningsnævnet. Jeg vil endvidere vedrørende dettes Sammensætning straks gøre den Bemærkning, at efter mit Skøn vil det være naturligere, om de 4 politisk valgte Medlemmer blev valgt af den samlede Rigsdag og ikke 2 af Folketinget og 2 af Landstinget.

I § 5 findes der en Bestemmelse om det raadgivende Naturfredningsnævn, der staar til Disposition for Fredningsmyndighederne. Jeg kunde tænke mig, at det vilde være praktisk at udvide dette Raads Opgaver. Jeg kunde derfor ogsaa tænke mig, at det vilde være heldigt at give Raadet et større Antal Medlemmer. I § 11 gives der Fredningsnævnene en Bemyndigelse til at undersøge Tegninger og Planer for visse Bygninger. Disse Fredningsnævn bestaar af en Repræsentant for Amtsraadet, en Mand med Dommeruddannelse og en Repræsentant for den paagældende Kommune. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Sandsynlighed for, at de Folk, der er Medlemmer af et saadant Fredningsnævn, har nogen som helst Kompetence til at undersøge Tegninger og Planer for Bygninger. Det vilde derfor være naturligt, at man, hvis man skal gaa til denne Udvidelse af Fredningsnævnenes Kompetence, fik indført en Forpligtelse for Fredningsnævnet til at gaa til det raadgivende Natur-

fredningsraad, der i saa Fald maatte have en Repræsentation for de rent kunstneriske Interesser, altsaa en Repræsentant for Arkitektstanden, for dem, der har særlig Forstand paa Bygninger.

I § 5 findes der for øvrigt en Bemærkning om de Foreninger og Institutioner der kan indstille ved Valget af Medlemmer til Naturfredningsraadet. Jeg vil i den Anledning gerne gøre en lille Bemærkning. Der synes, saa vidt jeg kan se, i Lovforslagets Bemærkninger at være indløbet en lille Fejltagelse, idet man i Bemærkningerne til § 6 meddeler, at de Foreninger og Institutioner, der er anerkendt af Justitsministeriet i Henhold til § 5, er Foreningen for Naturfredning og Udvalget for Naturfredning. En Forening, jeg har en Del at gøre med, Turistforeningen, har i hvert Fald for ikke saa forfærdelig længe siden faaet en Henvendelse om at indstille Medlemmer i Henhold til Lovens § 5, og denne Forening maa derfor efter mit Skøn være mellem de Foreninger, der er anerkendte som havende Indstillingsret, og som derfor ogsaa i Henhold til den nye Lovs § 6 skulde have Paa-taleret og kunne henvende sig paa en saadan Maade til Fredningsnævnene, at disse bliver forpligtede til at træde i Virksomhed. Jeg forstaaer ikke rigtig den lille Unøjagtighed, der saaledes synes at have indsneget sig i Lovforslagets Bemærkninger, og skulde det skyldes dette, at Turistforeningen paa et eller andet Tidspunkt, maaske paa Grund af de Navneforandringer og Sammenslutninger, der har fundet Sted, er gledet ud som paataleberettiget og indstillingsberettiget Organisation, vil jeg gerne henlede Justitsministerens Opmærksomhed paa, at Turistforeningen jo utvivlsomt er en af de Institutioner, som bør være mellem de første, der har den paagældende Ret.

De følgende Paragraffer er enten ikke væsentlig afvigende fra den nu eksisterende Lov eller indeholder for en stor Del betydelige Fremskridt. De Bestemmelser f. Eks., der vedrører Fredningsnævnenes Initiativ og Rettergangen for Fredningsnævnene, vil jeg for min Part efter en foreløbig Gennemgang mene man i det store og hele kan slutte sig til og maa anerkende som formaalstjenlige.

Længere henne i Lovforslaget findes der en Bestemmelse, der har givet Anledning til en hel Del Udtalelser allerede nu ved Lovforslagets første Behandling. Det er Bestemmelsen om den Fredningsplan, der kan udarbejdes paa Overfredningsnævnets Foranstaltning. Jeg har det Indtryk, at den hidtidige Naturfredning, maa-